

Одлука којом се доноси Закон о тужилаштвима Републике Српске

Користећи се овлаштењима која су Високом представнику дата чланом V Анекса 10 (Споразум о цивилној имплементацији Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења поменутог Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II. 1. (д) горе наведеног Споразума, према којем Високи представник “пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са цивилном имплементацијом”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака Савјета за имплементацију мира који се састао у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним”, у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са тачком (ц) овог става) и “мјере у сврху обезбјеђења имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Позивајући се даље на став 12.1 Декларације Савјета за имплементацију мира са састанка у Мадриду 15. и 16. децембра 1998. године, на којем је јасно речено да поменути Савјет сматра да је успостава владавине закона, у који ће сви грађани имати повјерења, предуслов за трајни мир, као и за самоодрживу привреду која ће бити у стању да привуче и задржи стране и домаће улагаче;

Имајући на уму оснажену стратегију за реформу правосуђа како би се појачали напори у постизању владавине закона у Босни и Херцеговини у периоду 2002/2003. године коју је подржао Управни одбор Савјета за имплементацију мира 28. фебруара 2002. године и констатујући да је поменута стратегија осмишљена као одговор на позиве органа власти у Босни и Херцеговини за одлучнијим дјеловањем међународне заједнице у рјешавању проблема криминалитета у привреди, корупције и проблема присутних у основама правосудног система;

Имајући надаље на уму чињеницу да у коминикеу издатом у Сарајеву 7. маја 2002. године од стране Управног одбора Савјета за имплементацију мира стоји да ће оснивање јединственог Високог судског и тужилачког савјета “положити темеље за даљну реформу правосуђа, као што је реорганизација судског и тужилачког система”;

Разматрајући чињеницу да је у коминикеу издатом у Сарајеву 31. јула 2002. године Управни одбор Савјета за имплементацију мира позвао органе власти у Босни и Херцеговини да пружи помоћ у благовременом оснивању Високог судског и тужилачког савјета и реорганизацији судског и тужилачког система;

Свјестан неопходности настављања процеса реорганизације и одабира након успостављања Високог судског и тужилачког савјета за Републику Српску, те да ова реорганизација представља темељни корак ка реформи и јачању тужилачког система;

Примјећујући да криминалне активности и даље угрожавају економска, фискална, тржишна и друга социјална права и интересе грађана Босне и Херцеговине, те да ће реорганизација тужилачког система у Републици Српској унаприједити одлучну борбу против криминала у Босни и Херцеговини;

Увјерен у витални значај који за Босну и Херцеговину има настојање да се ојача и слиједи владавина закона како би се створила основа за привредни раст и страна улагања;

Имајући у виду како хитност тако и потребу реорганизације тужилачког система Републике Српске, те из свих горе наведених разлога

овим доносим слиједећу

ОДЛУКУ

Којом се доноси Закон о тужилаштвима Републике Српске, који се овим прилаже као саставни дио ове одлуке. Наведени закон ступа на снагу као закон Републике Српске у складу са одредбама члана 53. истог, на привременој основи, све док Народна скупштина Републике Српске не усвоји овај закон у одговарајућем облику, без амандмана и без додатних услова.

Ова одлука ступа на снагу одмах и објављује се без одлагања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Сарајево, 21. август 2002

Падду Асхдоун
Високи представник

ЗАКОН О ТУЖИЛАШТВИМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Тужилаштва су самостална државна тијела која, у оквиру права и дужности Републике Српске, предузимају законом одређене мјере у погледу истражних радњи и гоњења потенцијалних учинилаца кривичних дјела, и улажу правна средства за заштиту законитости и уставности.

Члан 2.

Тужилаштва врше своју функцију у складу са Уставом Босне и Херцеговине и Уставом Републике Српске, а на основу закона Босне и Херцеговине и Републике Српске.

Члан 3.

У оквиру својих надлежности, тужилаштва штите остваривање људских права и грађанских слобода гарантованих Уставима Босне и Херцеговине и Републике Српске, као и права и интересе правних лица у складу са законом, те обезбјеђују уставност и законитост.

Члан 4.

Тужилаштва се оснивају и укидају законом.

Члан 5.

(1) Функцију тужилаштва врши главни републички тужилац и замјеник/ци главног републичког тужиоца, те републички тужилац/оци у Републичком тужилаштву.

(2) Функцију јавног тужилаштва такође обављају главни окружни тужиоци, замјеник/ци главних окружних тужилаца и окружни тужилац/оци у окружним тужилаштвима.

(3) Главне тужиоце, замјенике главних тужилаца и тужиоце бира и именује Високи судски и тужилачки савјет Републике Српске (у даљем тексту: Високи судски и тужилачки савјет).

(4) Главни републички тужилац и главни окружни тужилац имају по не више од два замјеника. Број замјеника главних тужилаца и број тужилаца одређује Високи судски и тужилачки савјет.

(5) Главни републички тужилац и главни окружни тужиоци имају по не више од два замјеника. Ако главни тужилац има два замјеника, Високи судски и тужилачки савјет, на приједлог тог главног тужиоца, именује једног од та два замјеника првим

замјеником главног тужиоца.

Члан 6.

(1) Главни републички тужилац представља Републичко тужилаштво и руководи његовим радом, а главни окружни тужилац представља и руководи радом одговарајућег окружног тужилаштва.

(2) Замјеници главног тужиоца и тужиоци врше послове и задатке који су им повјерени од стране главног тужиоца, и у погледу извршавања тих послова одговорни су главном тужиоцу.

(3) Замјеници главног тужиоца и тужиоци могу вршити сваку радњу у поступку пред судом и другим владиним тијелима, за коју је по закону овлаштен главни тужилац.

Члан 7.

1. Главним тужиоцима и замјеницима главних тужилаца мандат траје шест (6) година уз могућност поновног именовања. Овај мандат може престати услед поднесене оставке, навршене старосне доби прописане за обавезан одлазак у пензију или смјењивања с функције из оправданих разлога. По истицању мандата, главни тужиоци и замјеници главних тужилаца настављају да обављају своје дужности као тужиоци.

2. Тужиоци се именују за вршење функције без ограничења трајања мандата. Овај мандат међутим може престати услед поднесене оставке, навршене старосне доби прописане за обавезан одлазак у пензију или смјењивања с функције из оправданих разлога.

Члан 8.

Колегиј тужилаца Републичког тужилаштва чине главни републички тужилац, замјеник/ци главног републичког тужиоца и републички тужиоци. Колегиј тужилаца сваког окружног тужилаштва чине главни окружни тужилац, замјеник/ци главног окружног тужиоца и окружни тужиоци тог округа.

Члан 9.

(1) Главни републички тужилац надзире рад окружних тужилаштава у циљу гарантовања законитости и ефикасности поступака. На захтјев главног републичког тужиоца, окружна тужилаштва достављају извјештаје о предметима са детаљним описом предузетих мјера.

(2) Главни окружни тужиоци редовно, а најмање једном у шест мјесеци, Републичком тужилаштву подносе извјештаје о стању криминалитета и рјешавању предмета.

Члан 10.

Тужилаштва имају право и дужност да, у оквиру остваривања својих функција, на властиту иницијативу или на захтјев, извјештавају Народну скупштину Републике Српске, Владу Републике Српске и предсједника Републике Српске о примјени кривичног закона у Републици Српској, као и о раду тих тужилаштава.

Члан 11.

(1) Тужилаштва путем средстава информисања и на други начин обавјештавају јавност о стању криминалитета у Републици Српској.

(2) У границама својих законом одређених надлежности и у складу с интересима поступка, тужилаштва могу обавјештавати јавност и о појединим предметима у којима поступају, ако су те информације од јавног интереса. Приликом обавјештавања јавности, тужилаштва се руководе интересима правде, имајући на уму стандарде прописане чланом 6.(1) Европске конвенције о заштити људских права и темељних слобода.

Члан 12.

(1) Тужилаштва прате и проучавају проблеме из праксе тужилаштва у Републици Српској, који су од значаја за примјену Кривичног закона Републике Српске.

(2) О питањима из дјелокруга тужилаштва која су од значаја за примјену Кривичног закона Републике Српске, а у оквиру овлашћења из члана 9. овог закона, главни републички тужилац и главни окружни тужиоци могу заузимати заједничке ставове на састанцима које сазива главни републички тужилац на властиту иницијативу или на приједлог главног окружног тужиоца.

Члан 13.

(1) У тужилаштвима су у равноправној употреби босански језик, хрватски језик и српски језик.

(2) Поред тога, тужилаштва могу користити и остале језике као средство комуникације.

(3) У тужилаштвима су у равноправној употреби латинично и ћирилично писмо.

Члан 14.

(1) Прописи Републике Српске о радним односима радника у органима управе сходно се примјењују и на раднике тужилаштва, ако овим законом није другачије одређено.

(2) Прописи Републике Српске о државној управи који се односе на руковођење и одговорност високог функционера и његовог замјеника сходно се примјењују и на главне тужиоце, замјенике главних тужилаца и тужиоце, ако овим законом није другачије одређено.

Члан 15.

(1) Тужилаштва имају свој печат у складу са Законом о печату Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 11/2, 63/01).

(2) На зградама у којима су смјештена тужилаштва мора бити истакнут назив тог тужилаштва и грб Републике Српске.

(3) Сједиште Републичког тужилаштва је у Бања Луци.

II ОПШТА НАДЛЕЖНОСТ И ОВЛАШТЕЊА

Члан 16.

Тужилаштва спроводе истражне радње и гоне потенцијалне учиниоце кривичних дјела у складу са законом Републике Српске, и улажу правна средства за заштиту законитости и уставности.

Члан 17.

(1) Главни републички тужилац пред Уставним судом Републике Српске покреће поступак за оцјену уставности закона Републике Српске који се требају примијенити у кривичним поступцима, уколико се у пракси постави питање уставности.

(2) Главни окружни тужиоци обавјештавају главног републичког тужиоца уколико се у њиховој пракси постави питање уставности.

Члан 18.

(1) Када закључе да због кршења закона или међународног уговора постоје основани разлози да употребе правно средство против извршне судске одлуке или одлуке донесене у управном или другом поступку, главни тужиоци, замјеници главних тужилаца или тужиоци могу захтијевати да се одложи, односно прекине извршење такве одлуке, ако би њеним извршењем могле наступити неотклоњиве штетне посљедице.

(2) Захтјев за одлагање односно прекид извршења одлуке из става 1. овог члана подноси тужилац који је овлаштен да уложи правно средство против те одлуке. Захтјев се подноси суду или другом органу надлежном за одобрење извршења, а ако је извршење у току онда суду или другом органу надлежном за извршење.

(3) На захтјев надлежног тужиоца суд или други надлежни орган одлаже, односно прекида извршење одлуке. Одлагање, односно прекидање извршења одлуке траје до доношења одлуке о правном средству надлежног тужиоца.

(4) Одлука о одлагању, односно прекидању извршења, престаје да важи ако тужилац у року од 30 дана од дана пријема одлуке не употреби правно средство.

Члан 19.

Главни републички тужилац рјешава о сукобу надлежности између окружних тужилаштава. О сукобу надлежности унутар окружног тужилаштва односно унутар Републичког тужилаштва одлучује надлежни главни окружни тужилац односно главни републички тужилац.

Члан 20.

(1) У оквиру дјелокруга свог рада одређеног чланом 9. овог закона, главни републички тужилац може давати општа или појединачна обавезна упутства окружним тужилаштвима, спроводити кривичне истраге и гоњење пред окружним и основним судовима, кад год главни републички тужилац има разлога да посумња да окружна тужилаштва не примјењују кривични закон Републике Српске, или да се гоњење кривичних дјела не може ефикасно спровести у надлежности окружног тужилаштва.

(2) Главни републички тужилац неке предмете или радње из дјелокруга једног окружног тужилаштва може повјерити другом окружном тужилаштву. Без обзира на надлежност одређеног окружног тужилаштва, главни републички тужилац такође може повјерити поједине предмете појединим главним тужиоцима, замјеницима главних тужиоца, или тужиоцима.

Члан 21.

(1) Замјеник главног републичког тужиоца или републички тужилац могу и без свог пристанка бити привремено упућени у окружно тужилаштво на период од највише шест мјесеци унутар периода од пет година.

(2) Главни окружни тужилац, замјеник главног окружног тужиоца, или окружни тужилац могу и без свог пристанка бити

привремено упућени у друго окружно тужилаштво или Републичко тужилаштво на период од највише шест мјесеци унутар периода од пет година.

(3) Одлуку о привременом упућивању у друго тужилаштво доноси главни републички тужилац и о томе сходно обавјештава Високи судски и тужилачки савјет.

(4) Главни тужилац, замјеник главног тужиоца или тужилац који је привремено упућен у друго тужилаштво има право на плату, накнаду или другу врсту дохотка у складу са законом.

Члан 22.

Главни републички тужилац на дужности има право и дужност да даје обавезујућа упутства замјенику/цима главног републичког тужиоца и тужиоцима у вези њиховог рада, а поред тога може учинити и слиједеће:

а. предузети одређене радње из дјелокруга замјеника главног републичког тужиоца или тужилаца;

б. овластити замјеника главног републичког тужиоца или тужиоца да води поједине предмете из дјелокруга другог замјеника главног републичког тужиоца или тужиоца; и

в. овластити замјеника главног републичког тужиоца или тужиоца да предузима одређене радње из дјелокруга другог замјеника главног републичког тужиоца или тужиоца.

Члан 23.

(1) У смислу овог закона, обавезна упутства за рад подразумијевају упутства општег карактера у погледу рада и активности тужилаца, као и упутства за предузимање радњи у одређеним предметима.

(2) Главни тужилац даје обавезна упутства за рад општег карактера у складу са Правилником о раду.

III ОРГАНИЗАЦИЈА И РАД

Члан 24.

Тужилаштва су Републичко тужилаштво и окружна тужилаштва.

Члан 25.

(1) Окружна тужилаштва оснивају се за подручје окружних судова, а Републичко тужилаштво за територију Републике Српске.

(2) На приједлог главног републичког тужиоца, а након прибављеног мишљења одговарајућег окружног тужилаштва и Владе Републике Српске, Високи судски и тужилачки савјет може установити заједничко окружно тужилаштво за територијалну надлежност два или више окружних тужилаштава.

(3) На приједлог главног окружног тужиоца, а након прибављеног мишљења главног републичког тужиоца и Владе Републике Српске, Високи судски и тужилачки савјет може донијети одлуку о успостављању или укидању подружних канцеларија окружног тужилаштва у одређеним општинама тог округа. Подружне канцеларије се оснивају само ако постоји хитна и неопходна потреба за таквом подружном канцеларијом.

(4) Окружна тужилаштва и подружне канцеларије представљају јединствено организацијско тијело. Подружне канцеларије се оснивају у циљу гарантовања ефикасности поступака.

Члан 26.

Тужилаштва у остваривању својих функција поступају:

(1) Окружна тужилаштва пред основним и окружним судовима, и

(2) Републичко тужилаштво пред свим судовима Републике Српске, а у складу са чланом 17. став 1, и пред Уставним судом

Републике Српске.

Члан 27.

(1) Окружна тужилаштва су:

1. Окружно тужилаштво у Бања Луци за подручје Окружног суда у Бања Луци;
2. Окружно тужилаштво у Бијељини за подручје Окружног суда у Бијељини;
3. Окружно тужилаштво у Добоју за подручје Окружног суда у Добоју;
4. Окружно тужилаштво у Српском Сарајеву за подручје Окружног суда у Српском Сарајеву;
5. Окружно тужилаштво у Требињу за подручје Окружног суда у Требињу.

(2) Слиједећа окружна тужилаштва имају подружне канцеларије:

1. За Окружно тужилаштво у Бања Луци, једна подружна канцеларија у Приједору и једна у Мркоњић Граду;
2. За Окружно тужилаштво у Бијељини, једна подружна канцеларија у Сребреници;
3. За Окружно тужилаштво у Српском Сарајеву, једна подружна канцеларија у Вишеграду и једна у Власеници;
4. За Окружно тужилаштво у Требињу, једна подружна канцеларија у Фочи/Србињу.

(3) Одредбе члана 25. став 3. сходно се примјењују на укидање подружних канцеларија из става 2. овог члана.

Члан 28.

(1) Када је главни републички тужилац одсутан или спријечен да обавља своје дужности, замјењује га (први) замјеник главног

републичког тужиоца, а након њега замјеник главног републичког тужиоца, ако је исти именован. Ако су главни републички тужилац и његов/и замјеник/ци одсутни или спријечени у обављању својих дужности, републички тужилац који има највеће радно искуство преузима послове као привремени главни републички тужилац. Ако су главни републички тужилац и његов/и замјеник/ци одсутни или спријечени у обављању својих дужности у периоду дужем од једног мјесеца, Високи судски и тужилачки савјет именује вршиоца дужности главног републичког тужиоца за период који није дужи од шест мјесеци. По истеку овог периода Високи судски и тужилачки савјет може огласити упражњено мјесто у Републичком тужилаштву.

(2) Одредбе из става 1. овог члана сходно се примјењују и на окружна тужилаштва у случају да су главни окружни тужилац и његов/и замјеник/ци одсутни или спријечени у обављању својих дужности. У случају да су и главни окружни тужилац и замјеник/ци главног окружног тужиоца одсутни или спријечени, главни републички тужилац одређује вршиоца дужности главног окружног тужиоца за период од највише шест мјесеци. По истеку тог периода главни републички тужилац обавјештава Високи судски и тужилачки савјет о упражњеном мјесту у окружном тужилаштву, који након тога оглашава то упражњено мјесто.

Члан 29.

Главни тужиоци, замјеници главних тужилаца и тужиоци не могу бити позвани на кривичну ни грађанско-правну одговорност ни за једно дјело учињено у вршењу службе.

Члан 30.

(1) Република Српска одговара за штету коју у вршењу службе начине главни тужиоци, замјеници главних тужилаца или тужиоци, грађанину или правном лицу својим неправилним и незаконитим радом.

(2) Република Српска може од главних тужилаца, замјеника главних тужилаца или тужилаца захтијевати накнаду исплаћене

своје само ако је штета учињена намјерно или из крајње непажње.

(3) Захтјев за накнаду штете из става 2. овог члана застаријева у року од шест мјесеци од дана исплаћене накнаде.

Члан 31.

(1) На крају сваке буџетске године главни републички тужилац саставља статистички преглед својих активности које се односе на:

а) неријешене и ријешене предмете (опис кривичног дјела, датум извршења дјела, име, презиме и датум рођења наводног извршиоца, датум евидентирања),

б) број предмета који пристижу у текућој години (види тачку а),

в) датум и врсту коначне или привремене одлуке у неријешеним предметима у тужилаштву,

г) датум и врсту коначне или привремене одлуке у предметима под оптужицом на суду, односно након изрицања судске пресуде.

(2) На крају сваке буџетске године, на основу статистичког прегледа, главни републички тужилац сходно извјештава Народну скупштину Републике Српске. Главни републички тужилац образлаже стање криминалитета у Републици Српској и указује на тенденције у његовом кретању. У закључном дијелу ове информације главни републички тужилац може изнијети приједлоге законских реформи. Ови закључци се објављују путем медија и осталих одговарајућих средстава.

(3) Главни окружни тужиоци Републике Српске достављају главном републичком тужиоцу неопходне податке у сврхе наведене у ставу 2. овог члана.

(4) Главни републички тужилац је одговоран за достављање

споменутих података главном тужиоцу Босне и Херцеговине у складу са Законом о Тужилаштву Босне и Херцеговине.

IV ИНТЕРНА ОРГАНИЗАЦИЈА ТУЖИЛАШТАВА

Члан 32.

(1) Јединственим правилником за тужилаштва се између осталог регулише организација Републичког тужилаштва и окружних тужилаштава, број административно-техничког особља и услови обављања тих послова.

(2) Правилник за тужилаштва доноси главни републички тужилац уз одобрење Колегија тужилаца Републичког тужилаштва и Високог судског и тужилачког савјета.

Члан 33.

(1) Управом Републичког односно окружног тужилаштва руководи главни републички односно главни окружни тужилац. Главни републички односно главни окружни тужилац доноси општа упутства за рад тужилачких и административних одјела Тужилаштва у складу са Правилником.

(2) Почетком сваке године главни републички односно окружни тужилац саставља Општи план о расподјели предмета и управним стварима. По питању расподјеле предмета планом се обавезно утврђују објективни критерији према којима се проводи расподјела. Током године у план се могу унијети измјене и допуне уколико то захтијева промјена броја предмета који пристижу, односно сродних управних ствари, или усљед појаве осталих непредвиђених околности.

Члан 34.

(1) Републичко тужилаштво и окружна тужилаштва имају по једног секретара којег именује одговарајући Колегиј тужилаца Републичког односног окружног тужилаштва. Републичко тужилаштво и окружна тужилаштва имају остало особље одговорно за стручне, административне и техничке послове.

(2) Секретари тужилаштва помажу главном републичком односно главном окружном тужиоцу у обављању административних послова и при изради административног дијела општег плана из члана 33. став 2.

(3) Послове секретара обавља дипломирани правник са најмање двије године одговарајућег правног искуства.

(4) Секретари тужилаштва помажу главном републичком односно главном окружном тужиоцу код припреме и извршења буџета тужилаштва.

Члан 35.

(1) Републичко и окружна тужилаштва воде евиденцију предмета. При подношењу предмета тужилаштву, предмет се уписује у регистар у којем су, између осталог, утврђени слиједећи подаци, ако су познати:

- име, презиме лица против којег је поднесена кривична оптужба,
- држављанство оптуженог лица,
- адреса оптуженог лица,
- датум извршења кривичног дјела,
- правна квалификација кривичног дјела,
- односне одредбе Кривичног закона,
- евиденцијски број тужилаштва,
- евиденцијски број органа за провођење кривичног закона,
- датум евидентирања у тужилаштву.

(2) Главни републички тужилац односно главни окружни тужиоци утврђују административне појединости у Правилнику који се

израђује у сарадњи са одговарајућим секретаром, у мјери у којој исте нису обрађене у општим упутствима и плану расподеле.

Члан 36.

(1) На мјесто приправника може бити примљен држављанин Босне и Херцеговине који је дипломирани правник и који испуњава опште услове за пријем на мјесто у државним органима.

(2) Приправници се запошљавају у тужилаштвима и постепено им се додјељују разне врсте послова како би стекли практично искуство на свим пољима рада у тужилаштвима.

(3) Приправници се запошљавају на одређено вријеме које није дуже од двије године.

(4) Приправници се у одређеном периоду своје службе упућују на практични рад у основне и окружне судове.

(5) Трајање практичног рада приправника, услови које морају испунити да би могли полагати правосудни испит, те програм и начин полагања правосудног испита регулишу се посебним прописима.

Члан 37.

Одредбе посебних прописа којима се регулишу позиције, права и обавезе запослених у републичким тијелима сходно се примјењују и на запослене у тужилаштвима, ако овим или неким другим законом није другачије одређено.

V СРЕДСТВА ЗА РАД ТУЖИЛАШТАВА

Члан 38.

(1) Тужилаштва имају свој буџет који је саставни дио буџета Републике Српске. Прије почетка буџетске године главни републички тужилац подноси приједлог буџета Високом судском и тужилачком савјету Републике Српске. Главни републички тужилац

има право присуствовати и заступати приједлог Високог судског и тужилачког савјета на сједницама Народне скупштине Републике Српске и одговарајућих скупштинских одбора кад год се води расправа и одлучује о питањима буџета која се односе на тужилаштва.

(2) Главни републички тужилац је, у сарадњи са секретаром Републичког тужилаштва, надлежан за припрему и извршење буџета.

(3) На крају сваке буџетске године главни републички тужилац обавјештава Народну скупштину Републике Српске о извршењу буџета тужилаштва.

Члан 39.

Надлежни органи утврђују и дозначавају средства за рад тужилаштва, у складу са потребом благовременог и уредног извршавања његове функције.

Члан 40.

У оквиру одобрених средстава утврђују се посебно за сваку годину средства за лична примања. Средства за материјалне трошкове утврђују се скупа са трошковима поступка и трошковима за опремање и унапређење рада тужилаштва.

Члан 41.

(1) Главни тужиоци, замјеници главних тужилаца и тужиоци имају право на плату која одговара тужилачком мјесту односно положају на који су изабрани.

(2) Главни тужиоци, замјеници главних тужилаца и тужиоци су разврстани у три платне групе.

(a) У првој платној групи су окружни тужиоци.

(b) У другој платној групи су главни окружни тужиоци и замјеници главних окружних тужилаца.

(v) У трећој платној групи су главни републички тужилац, замјеници главног републичког тужиоца и републички тужиоци.

Члан 42.

Основа за обрачун плате главног тужиоца, замјеника главног тужиоца и тужиоца једнака је три просјечне нето плате запослених у Републици Српској за претходни мјесец.

Члан 43.

(1) Плата главног тужиоца, замјеника главног тужиоца и тужиоца одређује се тако да се основица из претходног члана помножи са коефицијентом платне групе увећаним за тужилачки додатак, те се укупан износ повећава за 0,5% за сваку започету годину радног стажа, а највише до 20%.

(2) Главним тужиоцима, замјеницима главних тужилаца и тужиоцима припада право на тужилачки додатак због неспојивости тужилачке дужности предвиђене чланом 7. став 2. овог закона, а за све главне тужиоце, замјенике главних тужилаца и тужиоце износи 35%.

Члан 44.

За поједине платне групе одређују се слиједећи коефицијенти:

(1) ГРУПА I

Окружни тужиоци – коефицијент 1,5.

(2) ГРУПА II

Главни окружни тужиоци и замјеници главних окружних тужилаца – коефицијент 1,8.

(3) ГРУПА III

Главни републички тужилац, замјеници главног републичког тужиоца и републички тужиоци – коефицијент 2,1.

(4) Тужиоцима на мјесту главног тужиоца и вршиоца дужности главног тужиоца плата се повећава за додатак за руководствену функцију који износи 20%.

Члан 45.

Главни тужиоци, замјеници главних тужилаца и тужиоци имају право на накнаду плате у висини плате за вријеме годишњег одмора и ванредног плаћеног одсуства и за првих 30 дана одсуства са посла ради болести или инвалидности.

Члан 46.

Пензија за главне тужиоце, замјенике главних тужилаца и тужиоце регулише се у складу са прописима о пензионом и инвалидском осигурању.

Члан 47.

Главни тужиоци, замјеници главних тужилаца и тужиоци имају право на друга лична примања и накнаде:

1. Накнада трошкова за превоз на посао и са посла,
2. Накнада за прехрану за вријеме рада,
3. Регрес за годишњи одмор,
4. Накнада за одвојени живот,
5. Накнада за дежурство,
6. Накнада трошкова превоза за вријеме дана у које се не ради, из мјеста гдје има службени стан до мјеста сталног пребивалишта и назад,
7. Накнада трошкова селидбе из мјеста сталног пребивалишта у мјесто гдје има службени стан и назад,
8. Накнада трошкова за образовање,
9. Награде поводом годишњица,

10. Отпремнину приликом одласка у пензију.

Члан 48.

Главни тужиоци, замјеници главних тужилаца и тужиоци имају право на накнаду трошкова у вези са службеним путовањима (дневнице, трошкови превоза, трошкови ноћења).

Члан 49.

Главни тужиоци, замјеници главних тужилаца и тужиоци имају право на годишњи одмор у трајању од 30 дана. Изузетно, у складу са законом, може се одобрити до 36 дана.

VI ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 50.

(1) Тужилаштва се у складу са овим законом оснивају на дан који установи Високи судски и тужилачки савјет. Високи судски и тужилачки савјет јавно објављује своју одлуку у Службеном гласнику Републике Српске.

(2) Даном одређеним у ставу 1. овог члана, сви закони и прописи који се односе на тужилачка мјеста на нивоу основних судова постају валидни за тужилачка мјеста на окружном нивоу. Укидају се све одредбе закона Републике Српске које су у супротности са овим законом.

(3) Даном одређеним у ставу 1. овог члана престаје да важи постојећи Закон о Јавном тужилаштву Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" бр. 13/00, 15/00, 16/00).

Члан 51.

До доношења прописа о унутрашњем функционисању тужилаштва у складу са овим законом, сходно се примјењују постојећи прописи о унутрашњем функционисању тужилаштва, ако нису у супротности са овим законом.

Члан 52.

(1) На дан оснивања новог Републичког тужилаштва, у складу са чланом 50. став 1. постојеће Јавно тужилаштво Републике Српске предаје сву имовину и предмете из своје надлежности, као и архиву, новоуспостављеном Републичком тужилаштву.

(2) На дан оснивања нових окружних тужилаштава, у складу са чланом 50. став 1. постојећа окружна јавна тужилаштва и основна јавна тужилаштва са територије округа предају сву имовину и предмете из своје надлежности, као и архиву, новоуспостављеним окружним тужилаштвима.

(3) Примопредају имовине, предмета и архиве из ставова 1. и 2. овог члана врше постојећи републички, окружни и тужиоци основних судова који о томе сачињавају записник.

(4) Примјерак записника доставља се Министарству правосуђа Републике Српске, те новооснованом Републичком тужилаштву и одговарајућим окружним тужилаштвима.

Члан 53.

Овај Закон о тужилаштвима Републике Српске ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.